

fordi de så ville få lidt mere end efterlønnen, og så ville det være ens i forhold til i dag for dem, der ligger over.

Det er et bidrag fra den del af oppositionen, som ikke er med i at finde en konstruktiv løsning, og et bidrag, som dog trods alt løser den del af det problem, som jeg vitterlig mener der er. Det kan jeg se at ministeren nikker til, måske ikke fordi han er enig i løsningen, men måske fordi han er enig i, at det er værdt at undersøge. Hvis det kunne være en konstruktiv udvej på dagens debat, så synes jeg sådan set, vi er kommet langt.

Jeg synes også, at man her afslutningsvis skal sige, at selvfølgelig skal vi have de her ideologiske diskussioner, som vi også har, og som efterlønnen er en del af, men jeg mener faktisk, at vi lige nøjagtig på de her to punkter også har en forpligtelse til i virkelighedens verden at finde nogle løsninger, som fjerner en diskriminerende regel, og som også kan være med til at sikre, om ikke andet så at også lavtlønnede har et reelt incitament til at tage nogle timer i efterlønslivsperioden.

Kl. 12.40

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, og det er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er jeg jo forholdsvis ny i trafikken, men kan alligevel ikke undgå at undre mig lidt over den debat, vi har i dag. Der er sådan lidt et indtryk af noget skindebat i forhold de reelle diskussioner omkring efterløn og velfærdsreformer. Hvem mener egentlig hvad, kan man sige, om efterløn og om dagpengerettigheder, og om de ældres muligheder på arbejdsmarkedet?

Samtidig med at Socialdemokraterne stiller det forslag, de har fremsat her om forbedringer, betinger de deres egen tilslutning til forslaget. At der skal være enighed med de andre efterlønsrøvere. Den gamle udtalelse om, at politik handler om at kunne tælle til 90, er i hvert fald ikke fuldstændig dækkende for, hvad politik i den her sag drejer sig om. Og bag ved det forslag om forbedringer står så partiets nyvalgte formand klar med sparekniven, som helt vil fjerne efterlønnen.

Jeg kan heller ikke undlade at sige, at samtidig med at Dansk Folkeparti taler så varmt for forbedringer i efterlønnen, så står det mig stadig

væk forholdsvis uklart, om DF rent faktisk vil være med til at lave forringelser på en eller anden måde i forholdene, hvis bare de samtidig også kan få lov til at forringe forholdene for flygtninge og indvandrere.

Men for at det hele nu ikke bare skal være et stort og langt surt opstød, så vil jeg godt rose SF for de forslag, de har fremsat, og for den sags skyld også rose Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti for de forslag, de har fremsat, og i forlængelse af det i øvrigt også sige, at jeg synes, det har været positivt, at vi under debatten har fået udmeldinger, som gør, at man stadig væk kan håbe på, at den efterløn, som i dag er et gode for rigtig, rigtig mange mennesker, kan bevares også på længere sigt.

Med hensyn til forslagene, som foreligger, og som vi behandler nu, kan man se, at efterlønsforringelserne i 1998 medførte de her nye regler vedrørende muligheden for at arbejde ved siden af efterlønnen, hvor man, i stedet for at man kunne arbejde op til 200 timer uden modregning, nu har en modregning time for time fra time et i efterlønnen. Dengang påstod partierne bag efterlønsforringelserne, at det skulle give bedre muligheder for fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Man kan sige, at partierne hen ad vejen i hvert fald for så vidt allerede for nogle år siden har erkendt, at de praktiske konsekvenser er nogle andre.

Som også hr. Ole Sohn sagde heroppefra, har man f.eks. inden for SiD's område kunnet se, at efterlønsreformen betød et kraftigt fald i antallet af medlemmer af SiD's a-kasse, altså ufaglærte, som arbejdede ved siden af efterlønnen. Det forslag, der foreligger om at kunne tjene 30.000 kr. ved siden af efterlønnen uden fradrag har jo bred opbakning. Enhedslisten har også tidligere fremsat det forslag, senest i forbindelse med forespørgselsdebatten, og vi støtter selvfølgelig det forslag, der foreligger i dag.

Generelt kan man sige om efterlønsordningen, at det er et gode, det er et retskrav for folk, der har været mange år på arbejdsmarkedet, at kunne trække sig helt eller delvis tilbage uden at skulle stå med hatten i hånden og tigge om eventuelt at kunne komme på førtidspension, hvis det overhovedet kan lade sig gøre. Det er en underlig holdning at have, at folk for at få et gode skal tvinges ud i den situation, hvor de må stå og tigge om det og håbe det bedste, hvor vi jo allerede i dag ved, at mange mennesker, som er nedslidte, søger førtidspension, men ikke får den.